
KRZYWDZENIE (2) *sb n*

Teksty nie oznaczają é.

sg G krzywdzenia (1). ◇ I krzywdzeni(e)m (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Wyrządzanie krzywdy, szkody [kogo] (1) : żeby fię y ten vznał/ y krzywdzenia drugich poprzełtał CzechEp 4.*

2. *Szkoda, krzywda wyrządzona komu [czyje] (1) : Co się dotycze tych ruchomych [dóbr] coprzych są widzą prawa. Ryczerskich ludzi ktorym tego vmknąc za Krzywdzeniem ich Im P. Hetman nie może. ActReg 76.*

Cf **KRZYWDA, KRZYWDZIĆ**

TZ